

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

G. V. O / 2006 / 2 / verzoekende partij / 15 februari 2006

Inzake verzoekende partij, wonende te ..., bijgestaan door ..., advocaat,

 verzoekende partij,

tegen instelling ..., met maatschappelijke zetel te ..., bijgestaan door ...,
 advocaat,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 12 december 2005 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de instelling, hem betekend bij aangetekende brief van 25 november 2005, waarbij verzoekende partij de tuchtstraf van de schorsing voor een periode van zes maanden wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is vast benoemd als leraar elektriciteit.

Bij aangetekend schrijven van 20 juni 2005 deelt de instelling aan de verzoekende partij mee dat een tuchtonderzoek tegen hem wordt ingesteld op grond van:
“Het moedwillig veroorzaken van een kortsluiting in het bijzijn van leerlingen waarbij hij potentieel risico creëert voor zichzelf, de leerlingen en de infrastructuur van de school, door het verwekken van een begin van brand. Het toebrengen van schade aan de reputatie en de goede werking van de school door het voorlezen in de klas van brieven die de betrokken leerkracht aan de directie richt, om bepaalde toestanden aan te klagen.”

De tuchtprocedure wordt eveneens gegrond op: *“uw beweringen t.o.v. de scholieren dat de directie van de instelling”*.

Bij aangetekende brief van 27 september 2005 wordt verzoekende partij opgeroepen voor het tuchtverhoor, dat plaatsvindt op 25 oktober 2005

Op 25 november 2005 legt de instelling aan verzoekende partij de tuchtstraf op van de schorsing gedurende een periode van zes maanden. De beslissing wordt hem betekend bij aangetekend schrijven van dezelfde datum. De beslissing steunt op de hierboven vermelde feiten. Het beroep is tegen deze beslissing gericht.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over het verloop van de procedure

Er worden geen leden van de Kamer van beroep gewraakt

Een memorie van toelichting en een verweerschrift wordt ingediend binnen de termijnen, respectievelijk op 4 januari 2006 en 1 februari 2006.

Op vraag van de verzoekende partij worden volgende getuigen opgeroepen:

- ...
- ...
- ...

Op vraag van de verwerende partij worden volgende getuigen opgeroepen:

- ...
- ...
- ...

Met instemming van beide partijen treden ... en ... op elk ter vervanging van een oorspronkelijk opgeroepen getuige, nu verhinderd.

De getuigen en de partijen worden op 14 december 2005 door de Kamer van beroep gehoord over de grond van de zaak.

..., vertegenwoordiger van de inrichtende machten neemt aan de verhoren deel, maar ziet zich verplicht de zitting te verlaten voor de stemming.

4. Over de grond van de zaak

4.1. De partijen zijn het er na voorlegging van de stukken over eens dat de tuchtbeslissing is genomen door het formeel daartoe bevoegde orgaan.

4.2. Wat de feiten betreft betwist verzoeker niet dat hij in de klas een kortsluiting heeft veroorzaakt. Hij benadrukt evenwel dat dit niet als een tuchtfout kan worden beschouwd maar integendeel onderdeel is van een eigen stijl van educatie gericht op het motiveren en het laten meedenken van de leerlingen. Wat de verklaringen betreft die hij tegenover de leerlingen zou hebben afgelegd laakt verzoeker allereerst de manier waarop de inrichtende macht o.m. met voorgedrukte vragen en in klassikaal verband bij de leerlingen bepaalde inlichtingen heeft ingewonnen en ze verklaringen heeft laten afleggen. Hij noemt de bewijsgeving dubieus en betwist de bewijskracht van sommige verklaringen. Hij is van oordeel, verwijzend naar de moeilijke verhouding die was ontstaan tussen hem en sommige verantwoordelijken in de school, dat sommigen hem

daarbij gezocht hebben. Uit het verschil in de antwoorden van de leerlingen leidt verzoeker af dat aangetoond is dat hij “niet zoduidelijk heeft gezegd wat de instelling nu wil laten uitschijnen.”

4.3. De verwerende partij benadrukt dat verzoeker door het moedwillig creëren van een kortsluiting zichzelf, de leerlingen en de school in een gevaarlijke situatie heeft gebracht. Ze beklemtoont ook dat de manier waarop de kortsluiting is gerealiseerd pedagogisch onaanvaardbaar is en niet te verzoenen is met een constante bekommernis van de school om de leerlingen op te leiden tot veiligheid. De verwerende partij kan aannemen dat verzamelen van bewijsmateriaal bij de leerlingen gevoelig ligt, maar stelt dat er geen ander middel is om te achterhalen wat zich in de klassituatie precies heeft voorgedaan. Zij is van oordeel dat de verklaringen voldoende consistent zijn om de tenlasteleggingen zijn moeilijkheden met de directie aan de leerlingen te hebben voorgelegd en de directie corrupt te hebben genoemd, bewezen te achten. Zij stelt dat een dergelijk gedrag deontologisch totaal onaanvaardbaar is en ook de goede naam van de school bij de ouders en de buitenwereld in het gedrang brengt.

4.4. Het feit van het veroorzaken van een kortsluiting wordt niet betwist. De Kamer van beroep kan verzoeker niet volgen waar deze stelt dat het veroorzaken van een kortsluiting onderdeel was van een eigen pedagogische benadering. De kortsluiting was niet gepland in een lesschema en ook niet uitgevoerd in een proefinstallatie, maar op de gewone elektrische leiding van het lokaal. Verzoeker stelt dat hij op de vraag van een leerling heeft willen ingaan. De bewuste leerling verklaart wel dat verzoeker zou gezegd hebben dat hij zijn leven ging riskeren om de leerlingen aan te tonen dat het leslokaal niet meer veilig was. Er mag worden aangenomen dat daarmee de correcte context van het “experiment” is gegeven. Uit het dossier blijkt dat verzoeker herhaaldelijk klachten heeft geuit over onveiligheid van de elektrische installaties. Verweerder stelt dat de school weliswaar geen nieuwe school is, maar dat de beweerde onveiligheid nooit is vastgesteld bij de verschillende voorgeschreven controles. De Kamer van beroep besluit dat het incident onderdeel was van de conflictgeladen verhouding waarin de verzoeker zich binnen de school bevond, maar ook van het gedrag van de leraar die er bij herhaling toe is gekomen om de leerlingen te betrekken in zijn conflicten met de directie.

De kamer is na het horen van deskundigen getuigen anderzijds van oordeel dat het veroorzaken van de kortsluiting veel minder gevaar heeft meegebracht dan de inrichtende macht in de tenlastelegging en ook nog ter zitting heeft voorgehouden.

4.5. De Kamer van beroep is van oordeel dat uit het dossier afdoende blijkt dat de verzoeker er herhaaldelijk toe overgegaan is zijn problemen met de directie bij de leerlingen te bespreken. Het toch wel delicate karakter van de bewijsgaring doet daar niets van af. Er steekt overigens in het dossier een zelfstandige verklaring van een leerling uit het volwassenenonderwijs die spreekt in dezelfde zin. Het is niet mogelijk maar ook niet noodzakelijk om met volle zekerheid te achterhalen welke bewoordingen verzoeker daarbij precies gebruikt heeft. De Kamer neemt wel aan dat voor zover de verzoeker de directie zou hebben beschuldigd van ‘corruptie’, het dossier geen aanwijzingen bevat om te stellen dat de verzoeker daarbij zou gedacht hebben aan de zwaarder wegende corruptie in de strafrechtelijke zin van het woord.

4.6. De Kamer van beroep bevestigt dat het betrekken van de leerlingen in een conflict tussen leerkracht en directie, in hoofde van een leerkracht deontologisch onaanvaardbaar is en ook van aard is om de goede naam van de school in het gedrang te brengen. Dergelijk gedrag verantwoordt een tuchtstraf. Bij het bepalen van de strafmaat moet wel rekening worden gehouden met het bestaan op de school van gespannen verhoudingen die toch niet volledig ten laste van de verzoeker kunnen worden gelegd. Zo bleek ter zitting dat een getuige, tevens betrokkene in het conflict, er toe kwam om de eerste tenlastelegging nog aan te dikken door gewag te maken van kosten voor het herstel van de schade veroorzaakt door de kortsluiting, kosten waarvan de Inrichtende macht op geen enkel ogenblik gewag heeft gemaakt. Anderzijds is de Kamer van beroep van oordeel dat de verzoeker er onvoldoende blijk van heeft gegeven de ernst van zijn tekortkomingen te beseffen. Het eenzijdig als originele didactische zorg blijven verdedigen van het impulsief tegenover leerlingen ontladen van ongenoegen door het veroorzaken van een kortsluiting wijst in de richting van een onvoldoende zelfkritiek. In dat licht is de door verzoeker subsidiair voorgestelde tuchtstraf van de blaam niet zwaarwegend genoeg. De kamer is van oordeel dat alles samen genomen de afhouding van een vijfde van de wedde gedurende een maand een passende tuchtsanctie is die de verzoeker tot nadenken kan stemmen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerd psycho-medisch-sociale centra, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996 en van 13 januari 1998;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Na beraadslaging,

Met eenparigheid van stemmen,

Artikel 1

De beslissing van de instelling van ... waarbij aan verzoekende partij de tuchtstraf wordt opgelegd van de schorsing gedurende een periode van zes maanden, wordt vernietigd.

Artikel 2

Aan verzoekende partij wordt de tuchtmaatregel opgelegd van de afhouding van een vijfde van de wedde gedurende een maand.

Aldus uitgesproken te Brussel op 15 februari 2006.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

De heren F. DE COCK en W. NIMMEGEERS, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, D. DAEMS, L. SMEETS en L. VAN DEN BOSCH, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Maddy BOLLEN, secretaris.

Voor de stemming wordt de pariteit tussen de geledingen door loting hersteld; de heren DAEMS, SMEETS en VAN DEN BOSCH nemen geen deel aan de stemming.

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Maddy BOLLEN

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN